

а Мар. 46; 47.
Гл. 4; 55. 5;
42.

б Гл. 4; 52,
54.

в Иса. 58; 7.

г Гл. 4; 44.

д Лук. 24; 55.
Гл. 5; 42.

е Гл. 20; 7.

ж Лук. 2; 52.
Гл. 4; 55.
Рим. 14; 18.

з Гл. 5; 44.
44; 24.

а Гл. 2; 46.
б Псал. 55; 47.
в Гл. 14; 8.

г Иоан. 9; 8.

д Гл. 4; 10.

е Иса. 55; 6.

ж Гл. 4; 46,
21.

И страхъ обзѣ всяка душа ; и много чудеса и знаменія бываха чреzi апостолы-тѣ. И всички-тѣ вѣрующи бѣха наедно, и всичко бимаха общо, И стокож-тѣ и иманіе-то си продаваха и расподѣляха гы на всички, всякому споредъ нуждѣ-тѣ що имаше. И всякой день прѣбѣдаваха единодушно въ храмъ-тѣ, и прѣломяваха хлѣбъ отъ кѣщжа въ каша, и пріимаха храна съ радость и простосърдечіе, Като хвалѣха Бога, и обѣхъ благопріятни на всичкий-тѣ народъ : а Господь всякой день прибавяше на церкви-тѣ спасаемы-тѣ.

ГЛАВА 3.

А Петръ и Іоаннъ наедно възлѣзуваха въ храмъ-тѣ въ врѣме-то на молитви-тѣ по деветый часъ. И имаше пѣкоти си чловѣкъ, който бѣ хромъ отъ утроби-тѣ на майка си, та го все носяхъ ; когото и слагахъ всякой день до врата-та на храмъ-тѣ които си наричаха Красны, да проси милостынѧ отъ онѣзи които влѣзуваха въ храмъ-тѣ. Той като видѣ Петра и Іоанна когато щѣхъ да влѣзѣтъ въ храмъ-тѣ, попроси да земе милостынѧ. А Петръ съ Іоанна взрѣ ся въ него, и рече : Погледи на. И той гы гледаше съ вниманіе, съ надеждѫ да земе нѣщо отъ тѣхъ. И Петръ рече : Сребро и злато азъ нѣмамъ ; но кое-то имамъ, това ти давамъ ; да име-то на Иисуса Христа Назорянина, стани и ходи. И като го хванѣ за десицѣ-тѣ рѣкъ, дигнѣ го ; и тозъ часъ утвѣрдихъ ся плаѣсны-тѣ и глезны-тѣ му, И ескочи та ся исправи и ходаше ; и влѣзе съ тѣхъ въ храмъ-тѣ, та ходаше и скачаше и славяше Бога. И ви-